

บทที่ 5

การแปรของศัพท์ในจังหวัด พังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

ในบทนี้จะได้นำผลการศึกษาการแปรของศัพท์ในจังหวัดพังงาและกระบี่มาพิจารณา ประกอบกับผลการศึกษาการแปรของศัพท์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราชที่ดวงใจ เอช (2529) ได้ศึกษาไว้แล้ว เนื่องจาก 4 จังหวัดนี้มีอาณาเขตติดต่อกัน (ดูภาพที่ 152-153) จึงเป็นที่น่าสนใจว่าภาษาที่ใช้ในบริเวณดังกล่าวจะมีความเหมือนหรือต่างกันหรือไม่อย่างไร

ในการพิจารณาดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำเฉพาะหน่วยอรรถ 22 หน่วยอรรถแรก ของงานวิจัยนี้ที่ตรงกับหน่วยอรรถที่ดวงใจใช้ศึกษามาเปรียบเทียบกัน (ดูข้อ 2.1 หน้า 21) สำหรับวิธีการเปรียบเทียบนั้น เนื่องจากผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะหาเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญในบริเวณ 4 จังหวัดดังกล่าว เพื่อนำมาแบ่งเขตภาษากันย่อยเท่านั้น จึงใช้แผนที่ชุดที่ 2 คือ แผนที่แสดงข้อมูลขั้นตีความในงานวิจัยนี้มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของดวงใจ เอช (2529) โดยไม่นำแผนที่ชุดที่ 1 คือ แผนที่แสดงข้อมูลพื้นฐานมาพิจารณา

5.1 ขั้นตอนในการเปรียบเทียบ

5.1.1. ทานแผนที่แสดง 4 จังหวัดไว้ก่อน 1 แผ่น

5.1.2. แผนที่ 1 แผ่นแสดงเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญของแต่ละหน่วยอรรถในงานวิจัยนี้ และงานวิจัยของดวงใจไว้ด้วยกัน

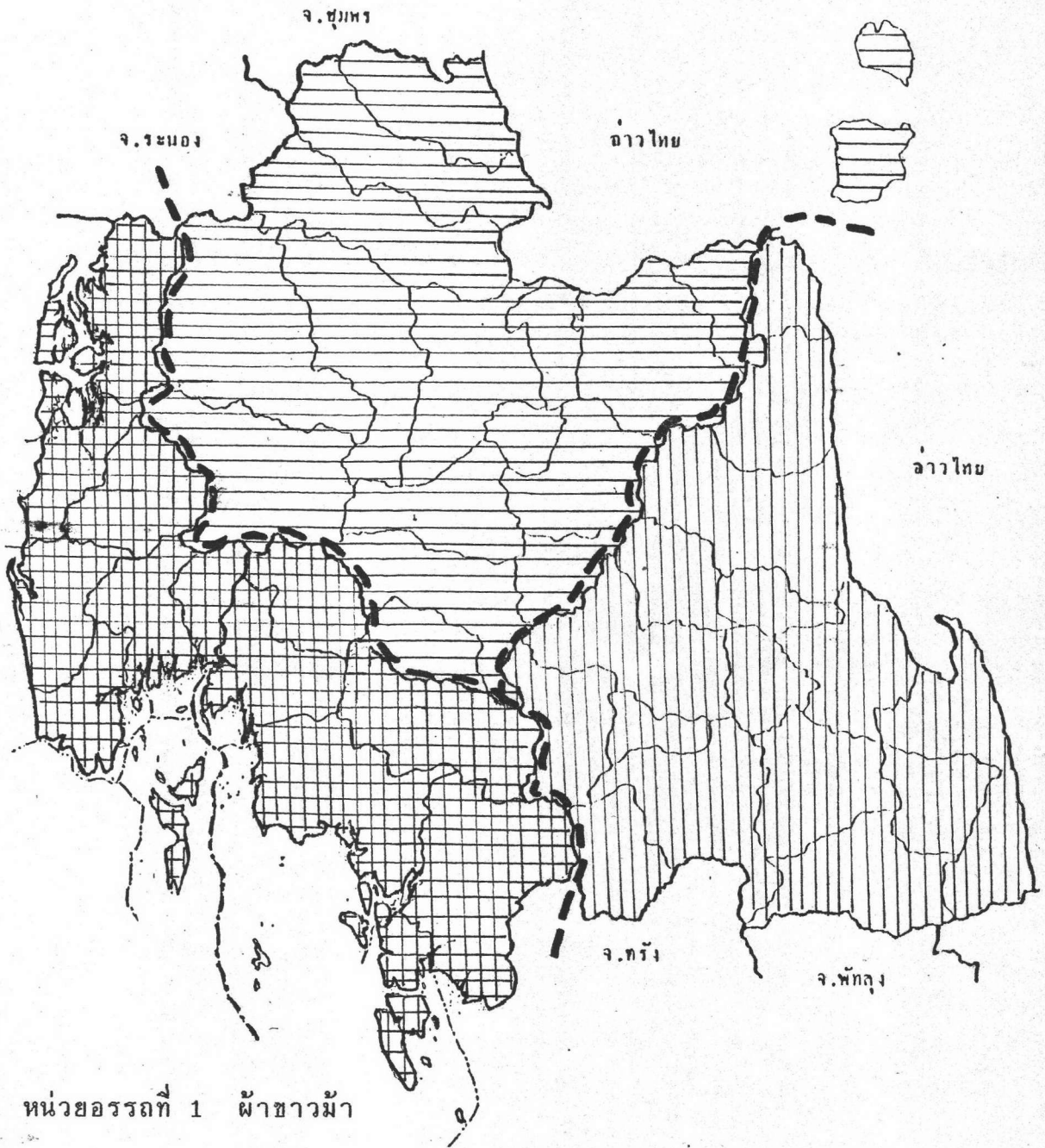
5.1.3. หากพบว่าบริเวณที่ผู้วิจัยศึกษาและบริเวณที่ดวงใจศึกษามีการใช้ศัพท์ต่างกัน ผู้วิจัยจะลากเส้นแบ่งเขตระหว่างบริเวณที่ใช้ศัพท์ต่างกัน

รายละเอียดของการเกาะกลุ่มของศัพท์ และ เส้นแบ่ง เขตศัพท์สำคัญของแต่ละ
หน่วยวรรณคดีในบริเวณจังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราชได้แสดงไว้
ในภาพที่ 114-135 หน้า 154-175

ภาพที่ 112 แผนที่แสดง เขตการปกครองในระดับของจังหวัด พังงา กระบี่
สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

ภาพที่ 114 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 1 ผ้าขาวม้า

ผ้าซูป

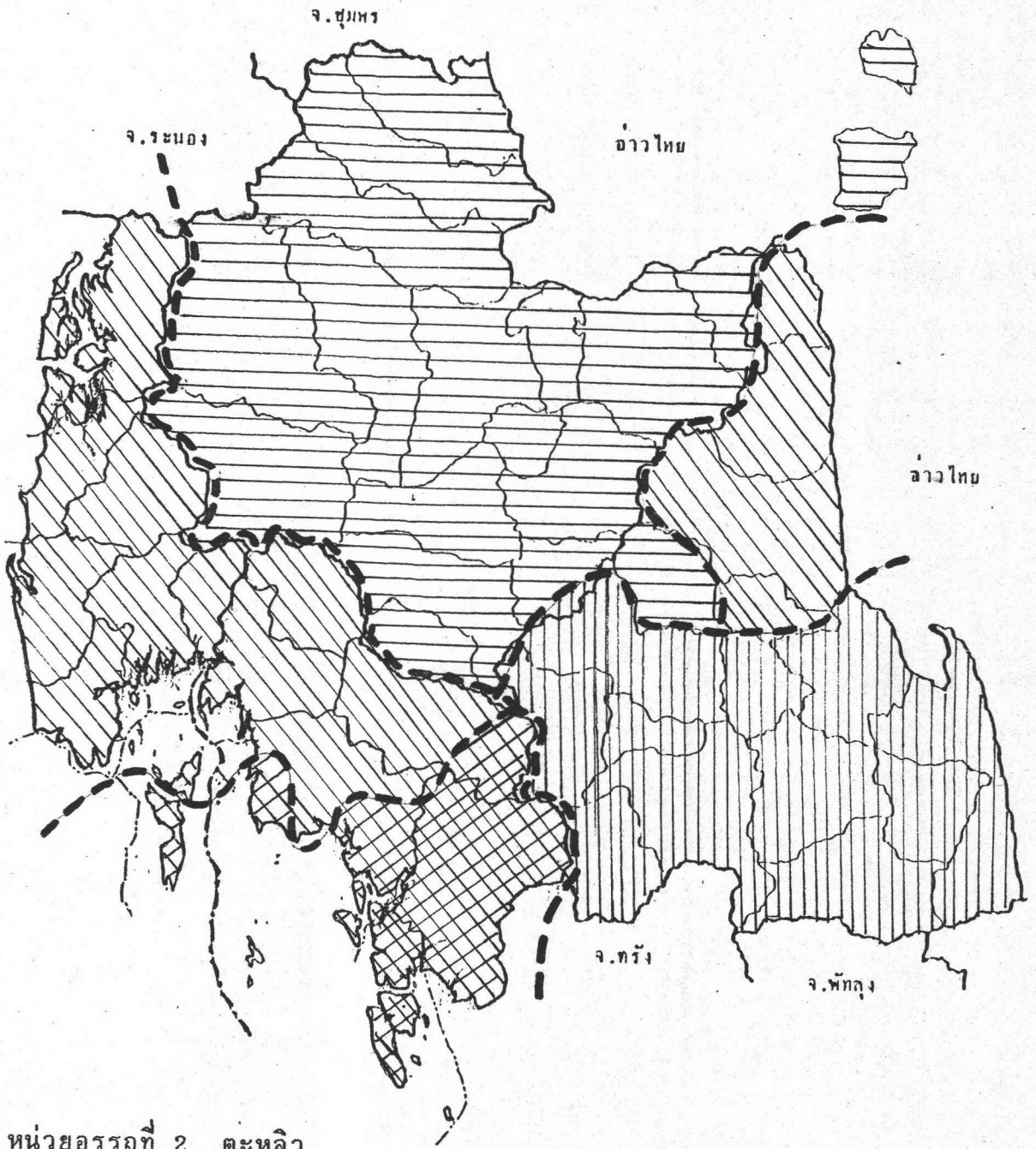

ผ้าขาวม้า

ผ้าซีกอาบ

ภาพที่ 115 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยย่อยที่ 2 ตะหลิว

เจียนซี, เจียนที

ช็อนซี

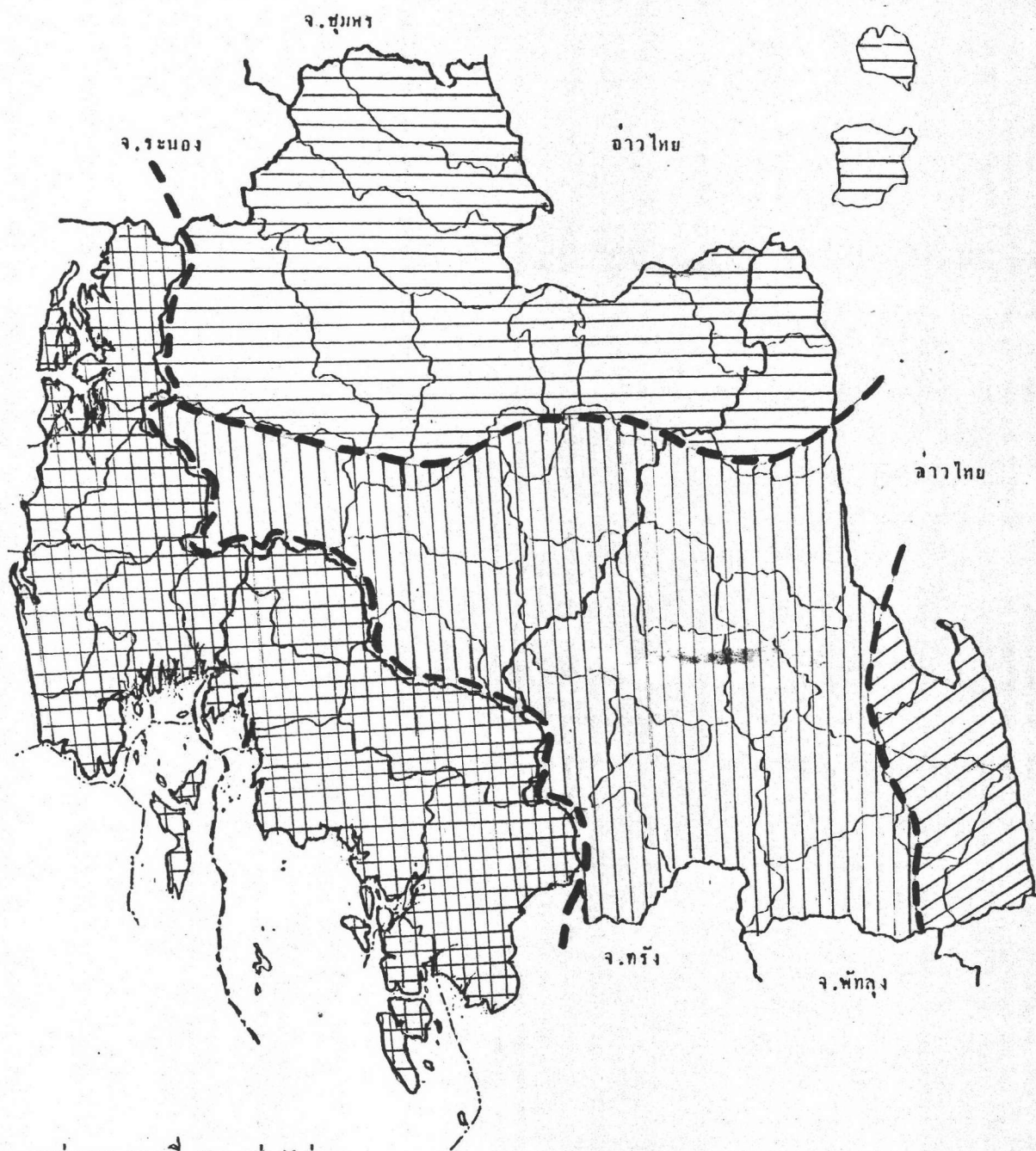

หวักเหล็ก

ก. หวกเหล็ก ข. เจียนที ค. หลิว

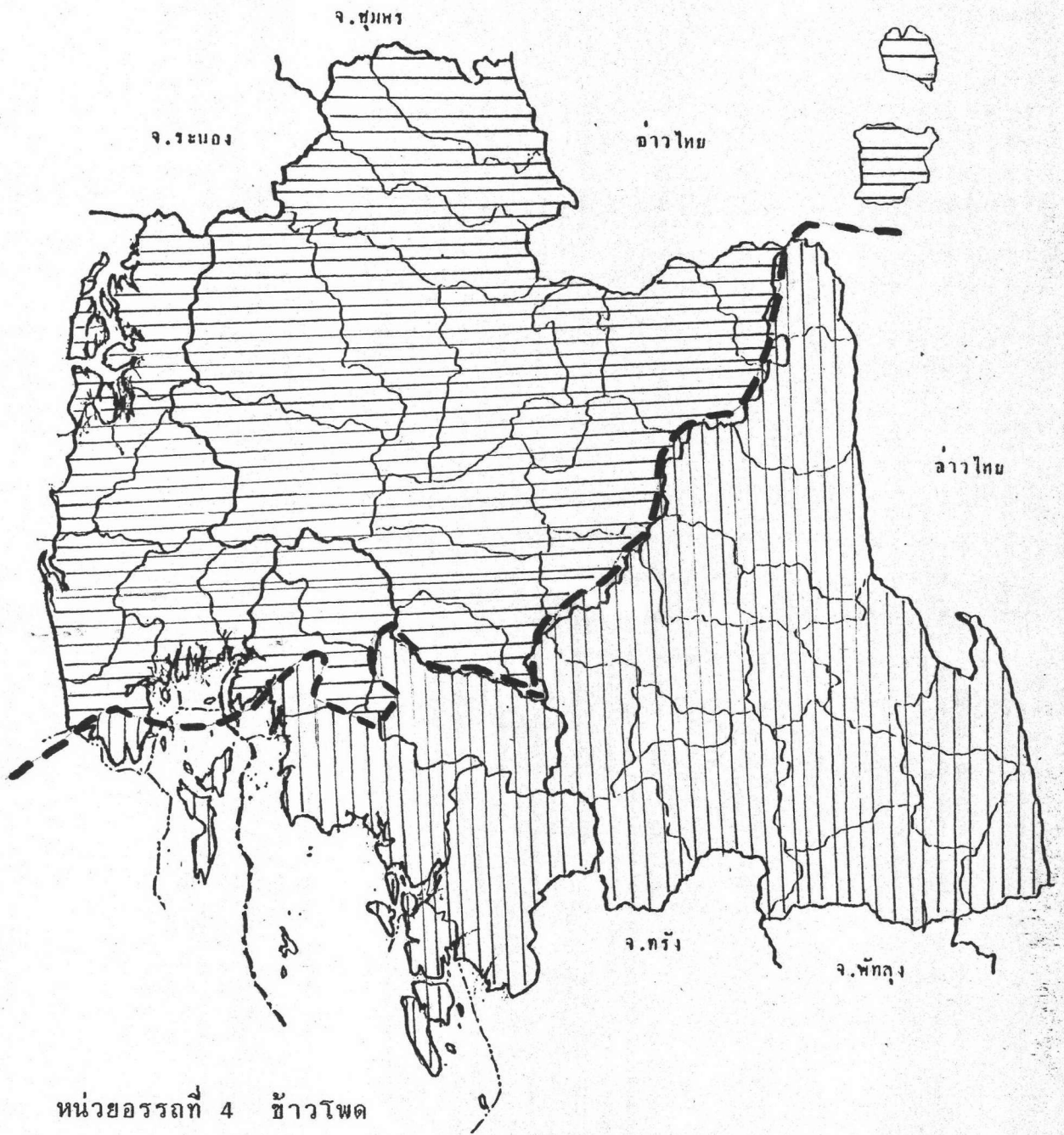
ภาพที่ 116 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

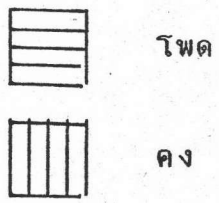
หน่วยอรรถที่ 3 สุ่มไก่อ

	ค้อม		กรงกราด
	ท้อมไก่อ		กรงไก่อ

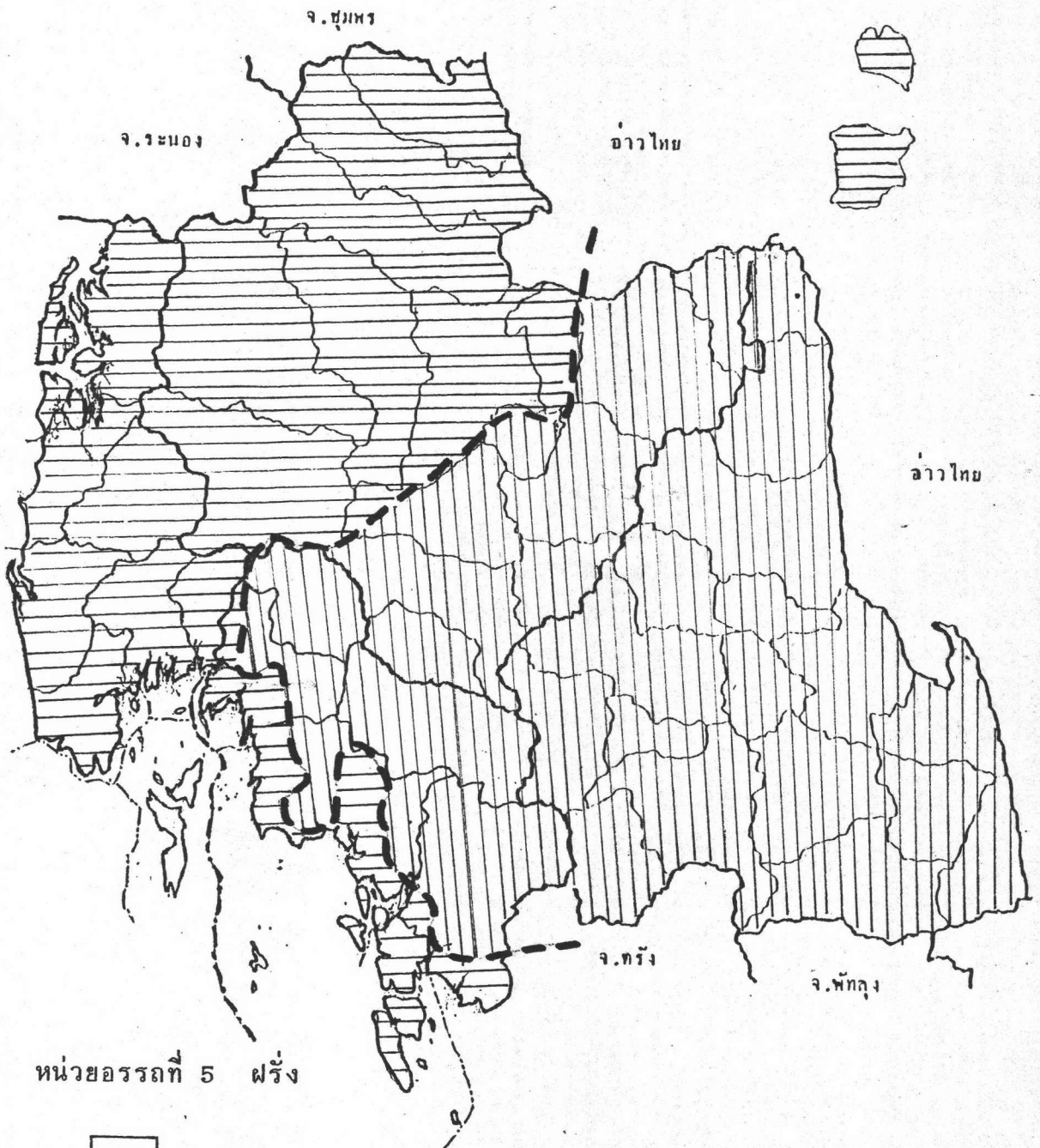
ภาพที่ 117 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 4 ข้าวโพน

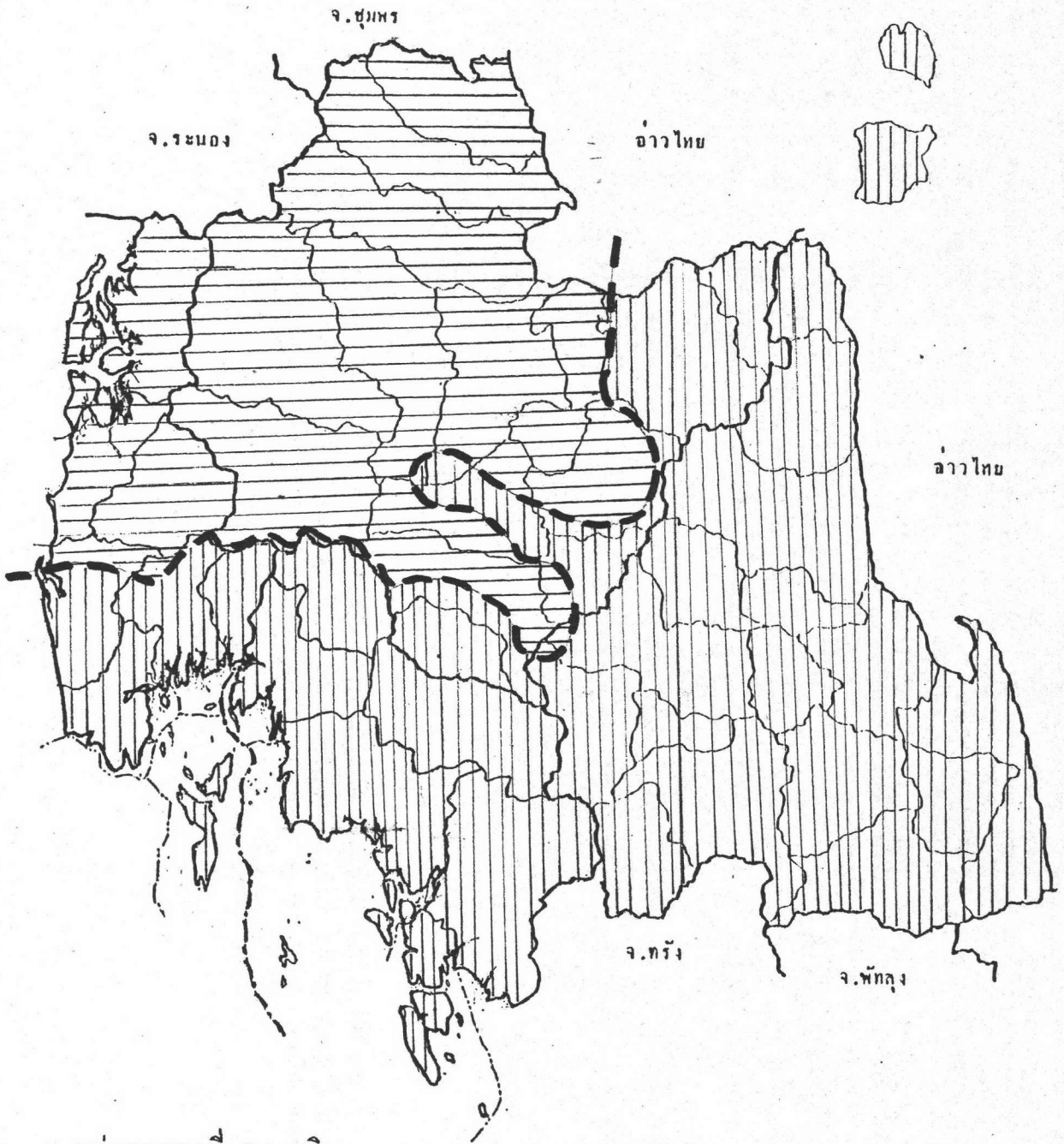
ภาพที่ 118 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยย่อยที่ 5 ฝรั่งเศส

- ย่าหม
- ชัมพ

ภาพที่ 119 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 6 พริก

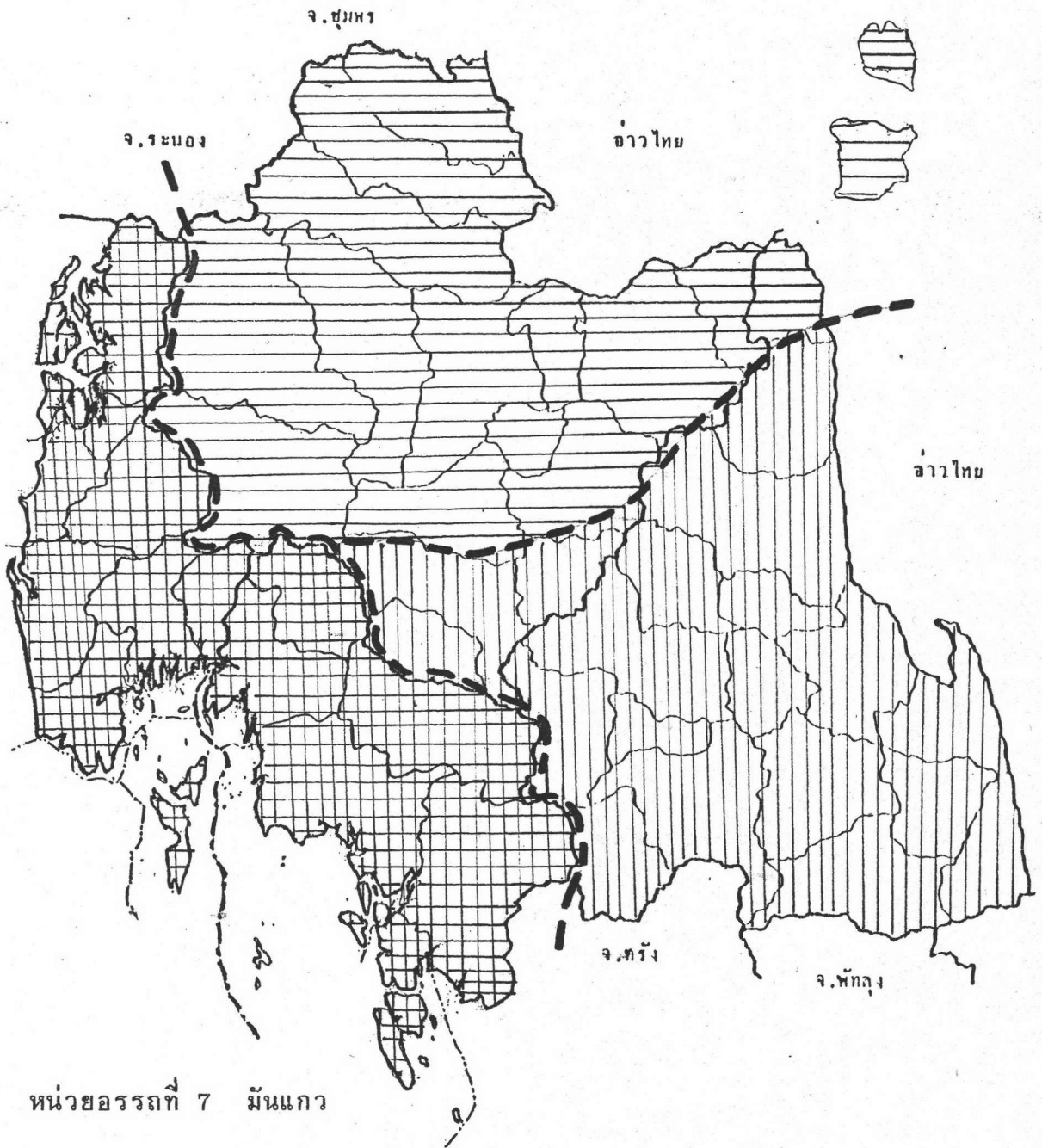

ลูกเผ็ด

ดปล

ภาพที่ 120 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่
สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 7 มันแกว

ก. หัวบังก้าน ข. หัวป่าหวัง ค. บังกวน

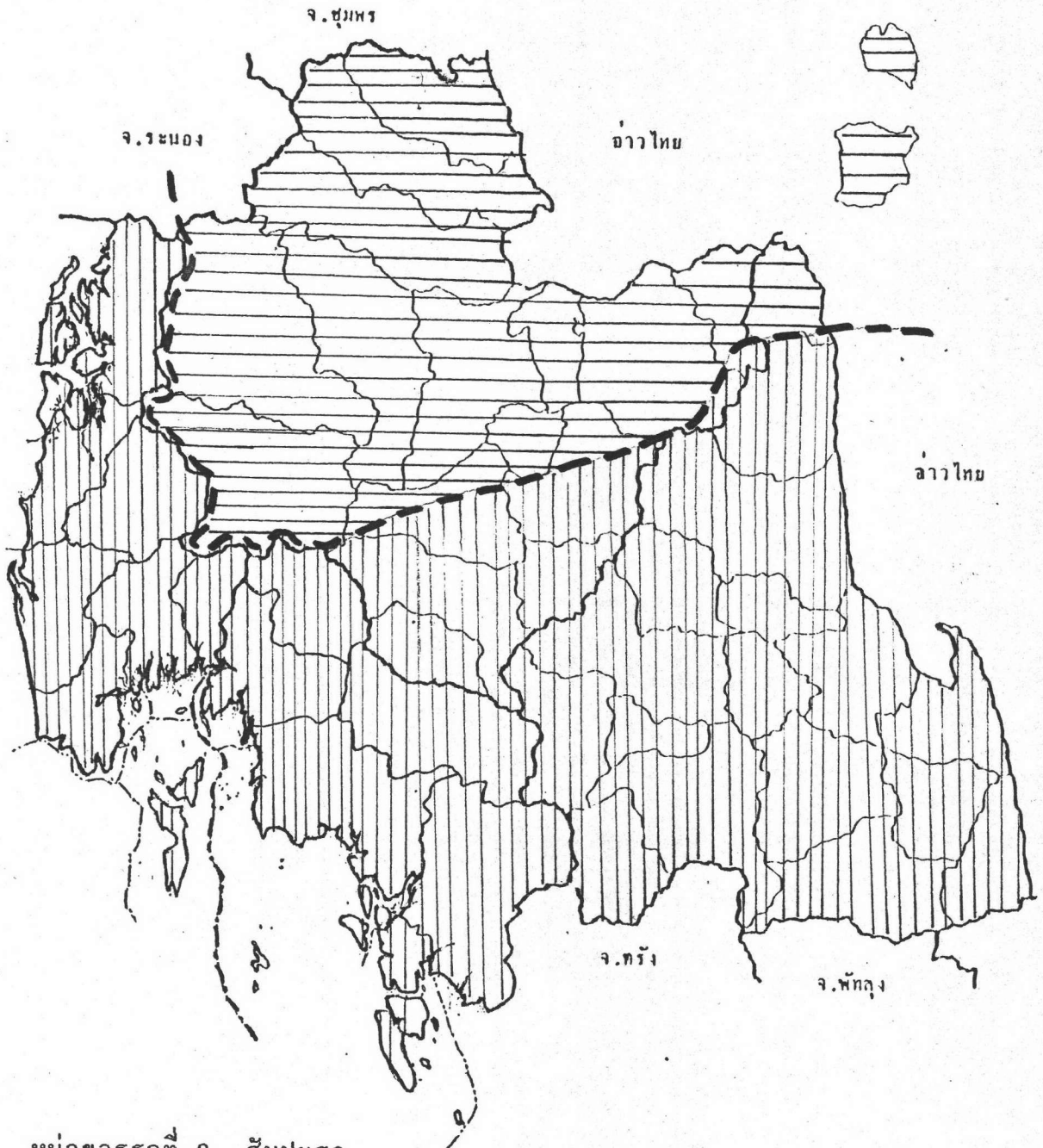

ก. หัวแป๊ะก๊ว ข. มันแกว

หัวถั่ว

ภาพที่ 121 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยย่อยที่ 8 สืบปะรด

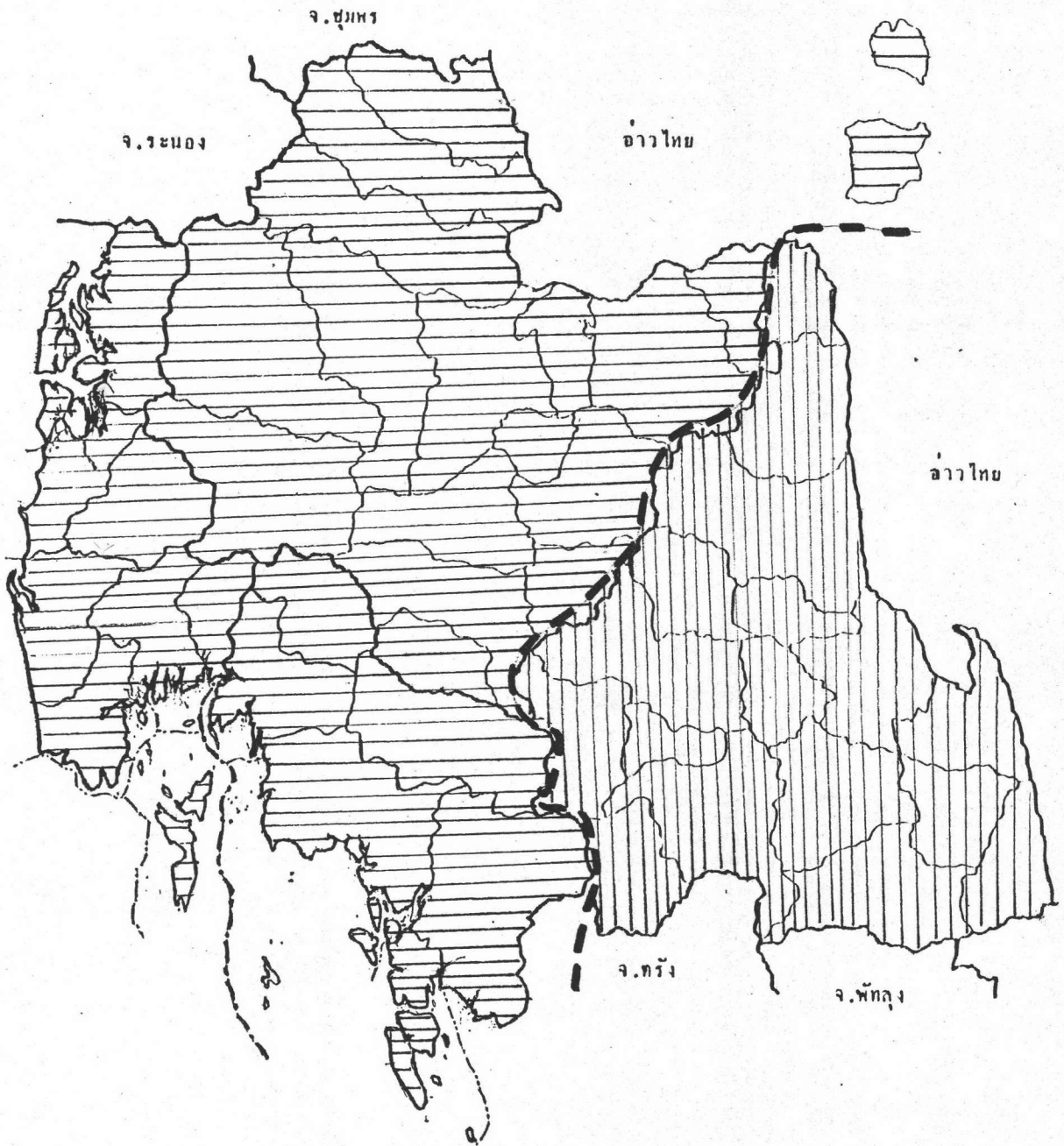

ย่านหนด

สืบปะรด

ภาพที่ 122 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่
สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยบรรทัดที่ 9 ดินที่มีแสงจันทร์ส่อง

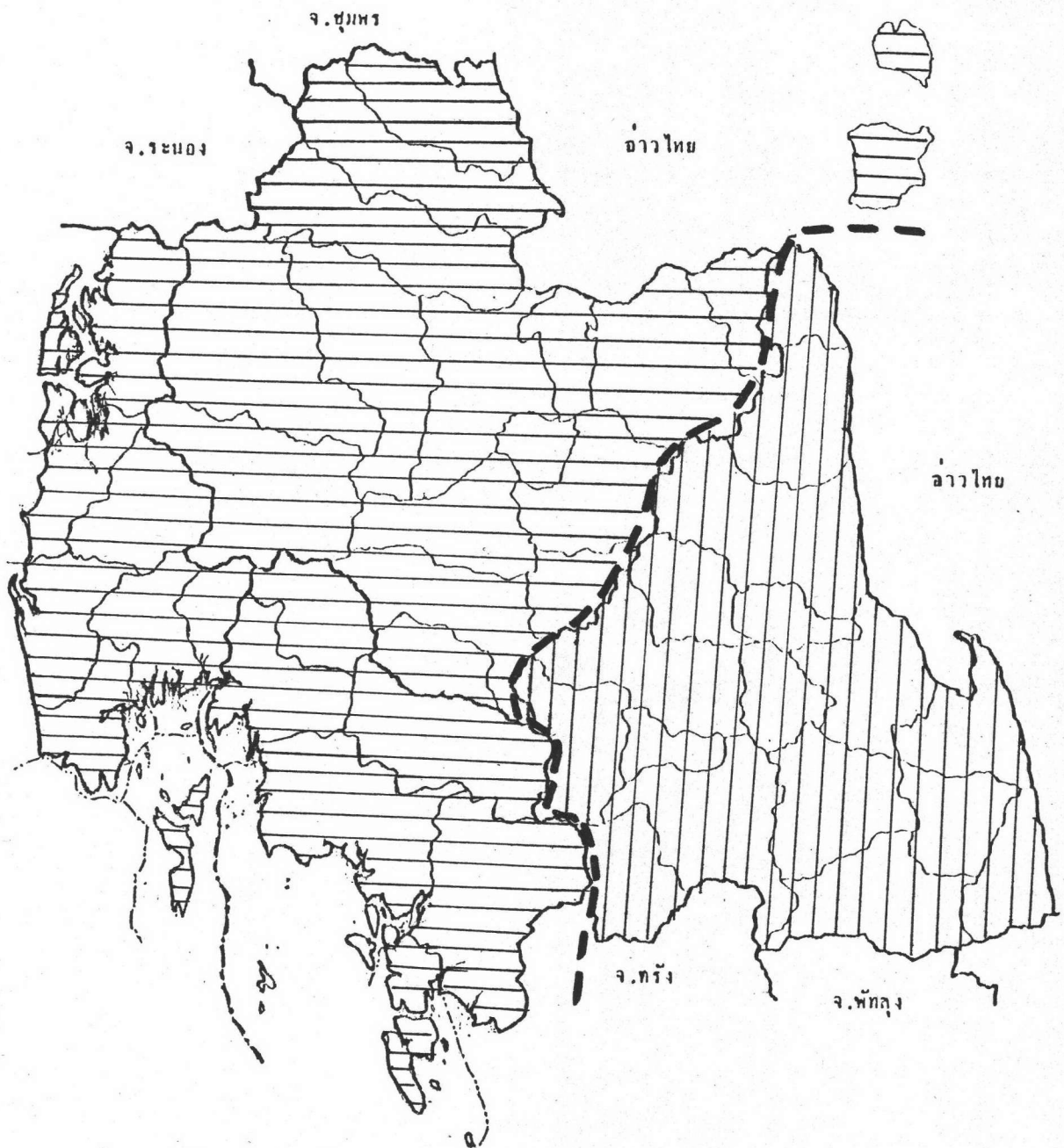

เดือนแจ้จ้ง

คนเดือนแจ้จ้ง

ภาพที่ 123 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่
สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยย่อยที่ 10 คือนที่ไม่มีแสงจันทร์ส่อง

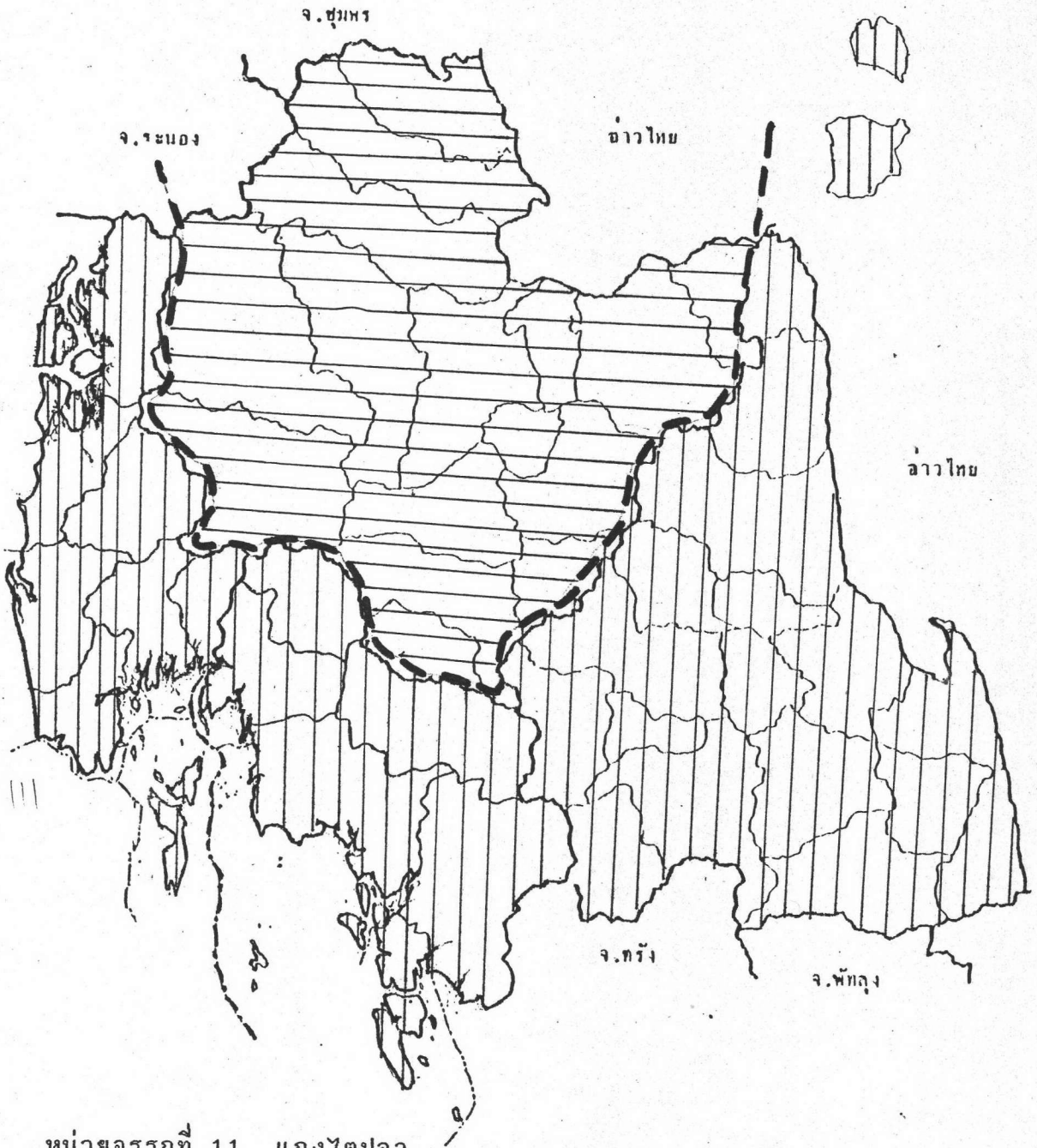

เดือนมืด

คืนเดือนมืด

ภาพที่ 124 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่
สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

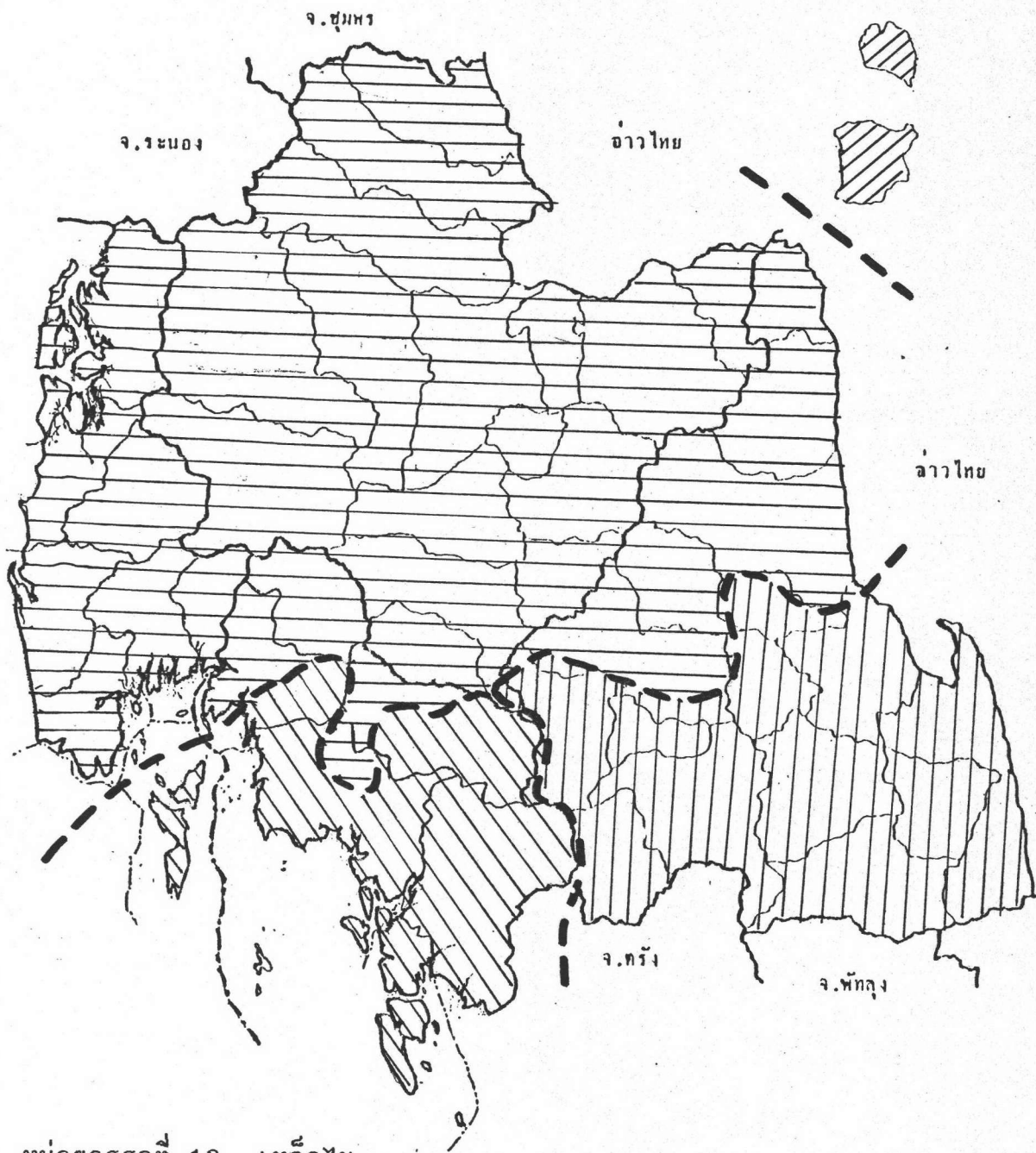

แก่งพุงปลา

แก่งชันปลา

ภาพที่ 125 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 12 เหล็กไน

ทวย

เหล็กไน

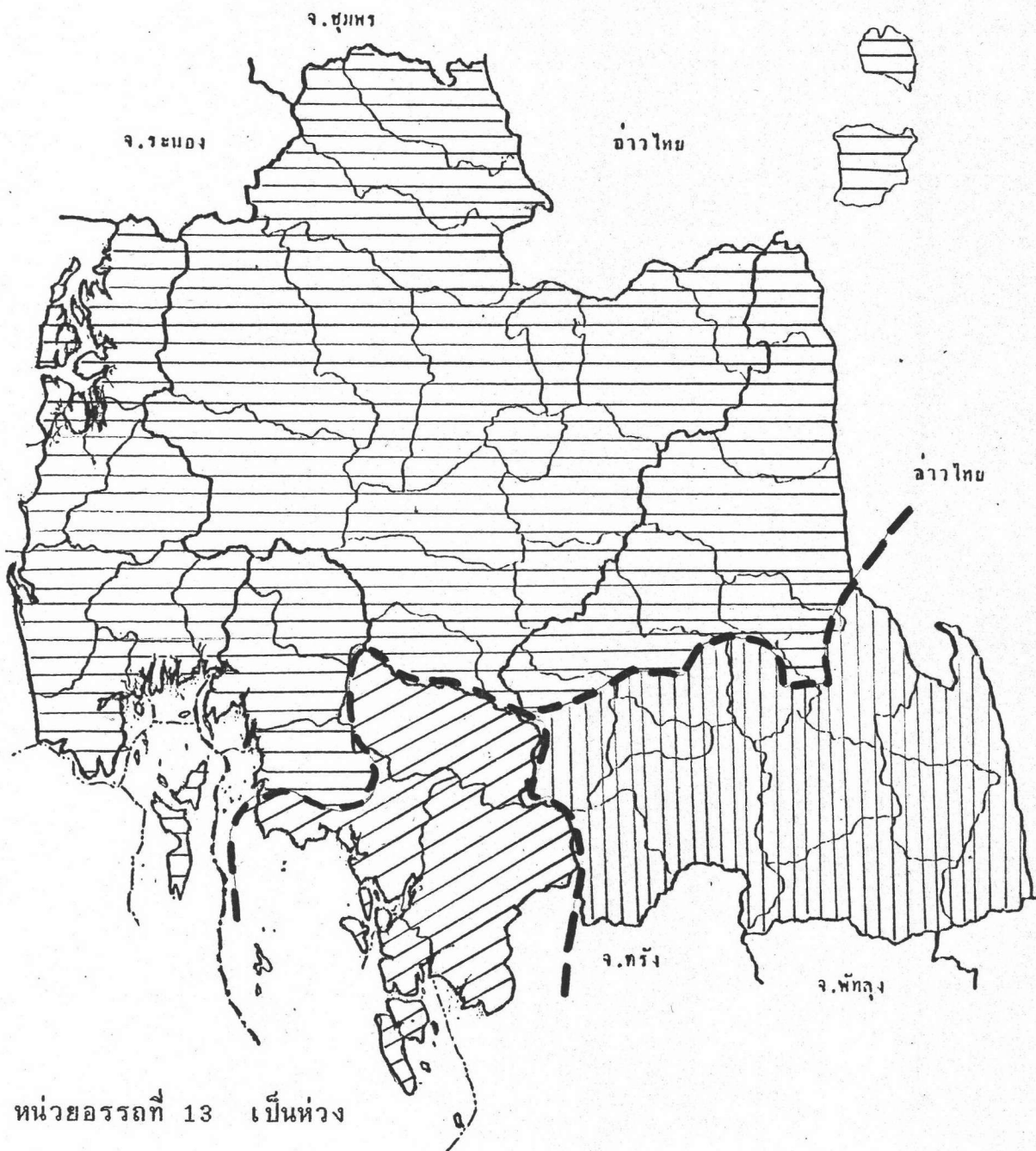

ไน

พืชไน

ภาพที่ 126 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 13 เป็นห่วง

หวังเหวิด

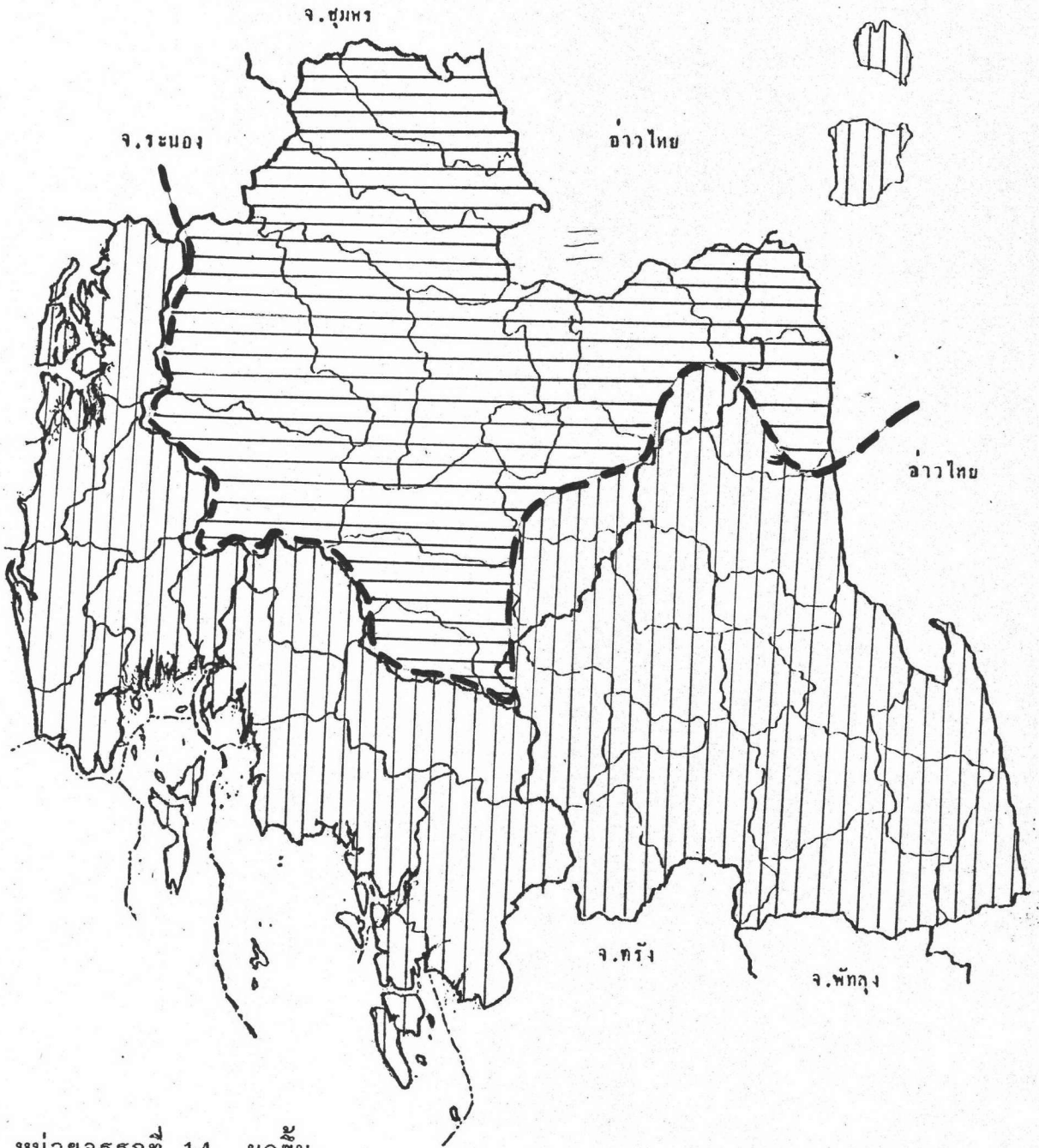

ก. หวังเหวิด ข. ช้องใจ

ก. ช้อง ข. ช้องใจ ค. ขวยใจ

ภาพที่ 127 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยบรรทัดที่ 14 มดชัน

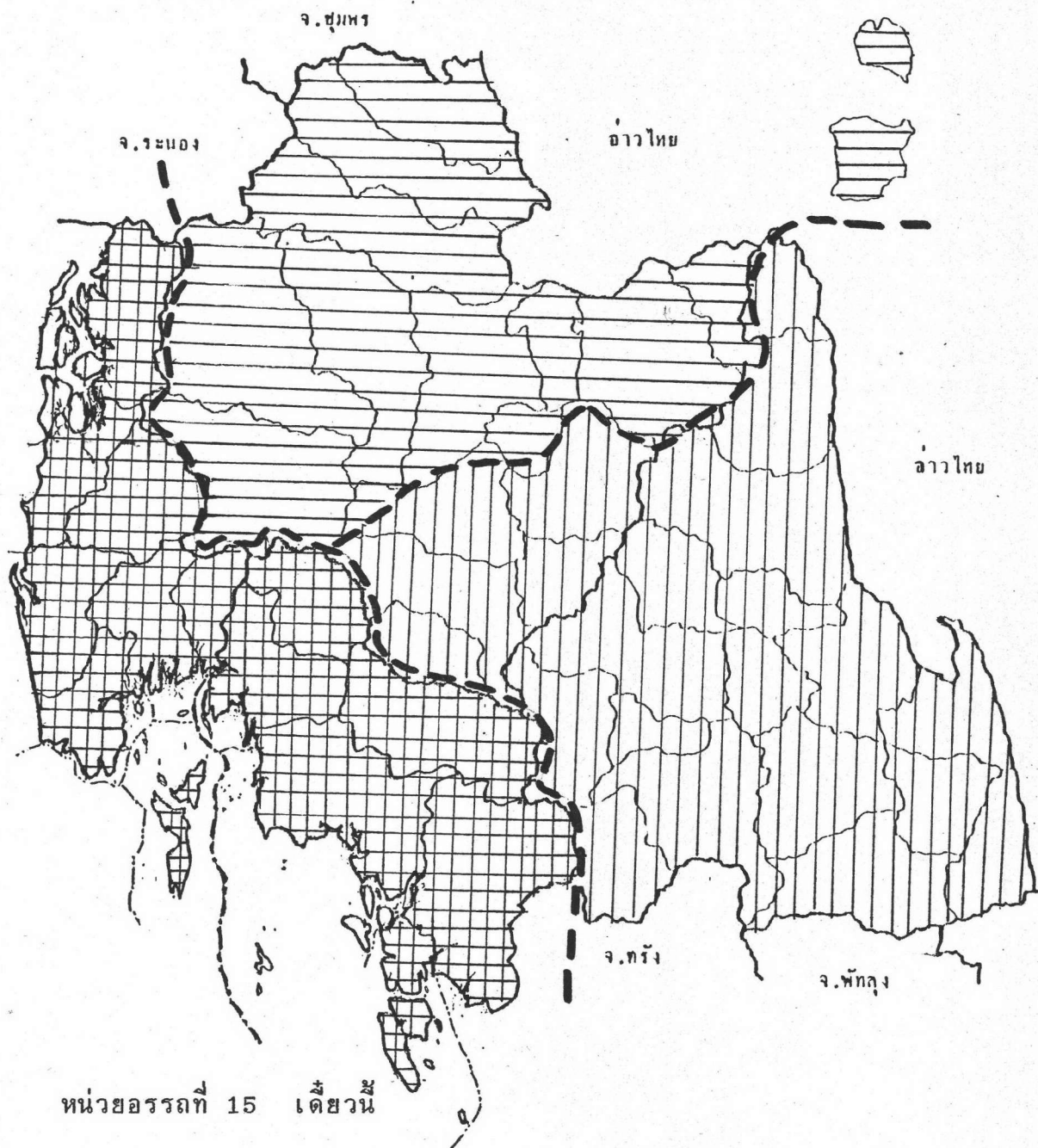

มดอุด

มดชัน

ภาพที่ 128 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หว่างน้

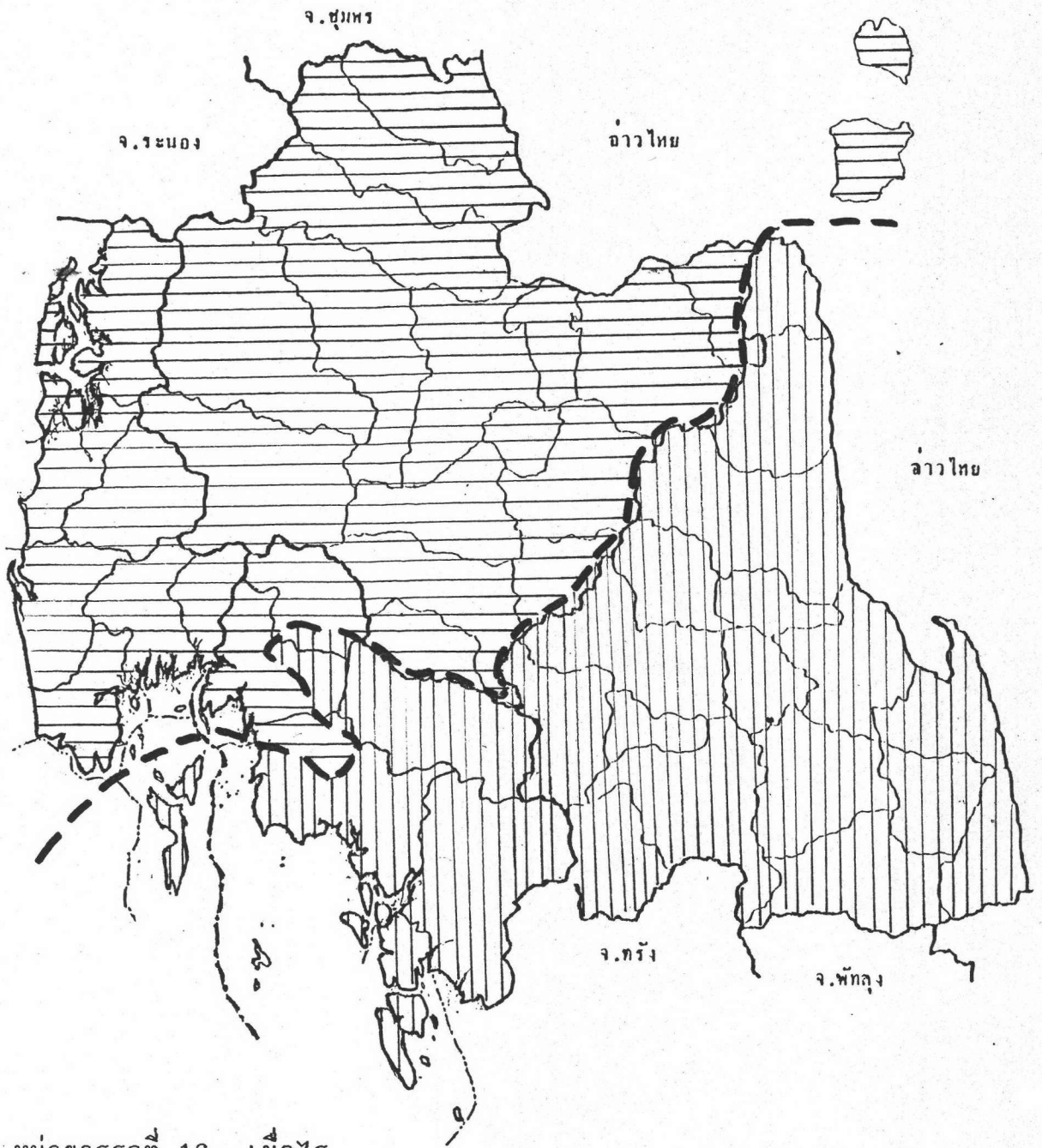

อู่เครง

ก. เทียมอู่ ข. หว่างน้

ภาพที่ 129 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยบรรทัดที่ 16 เมื่อไร

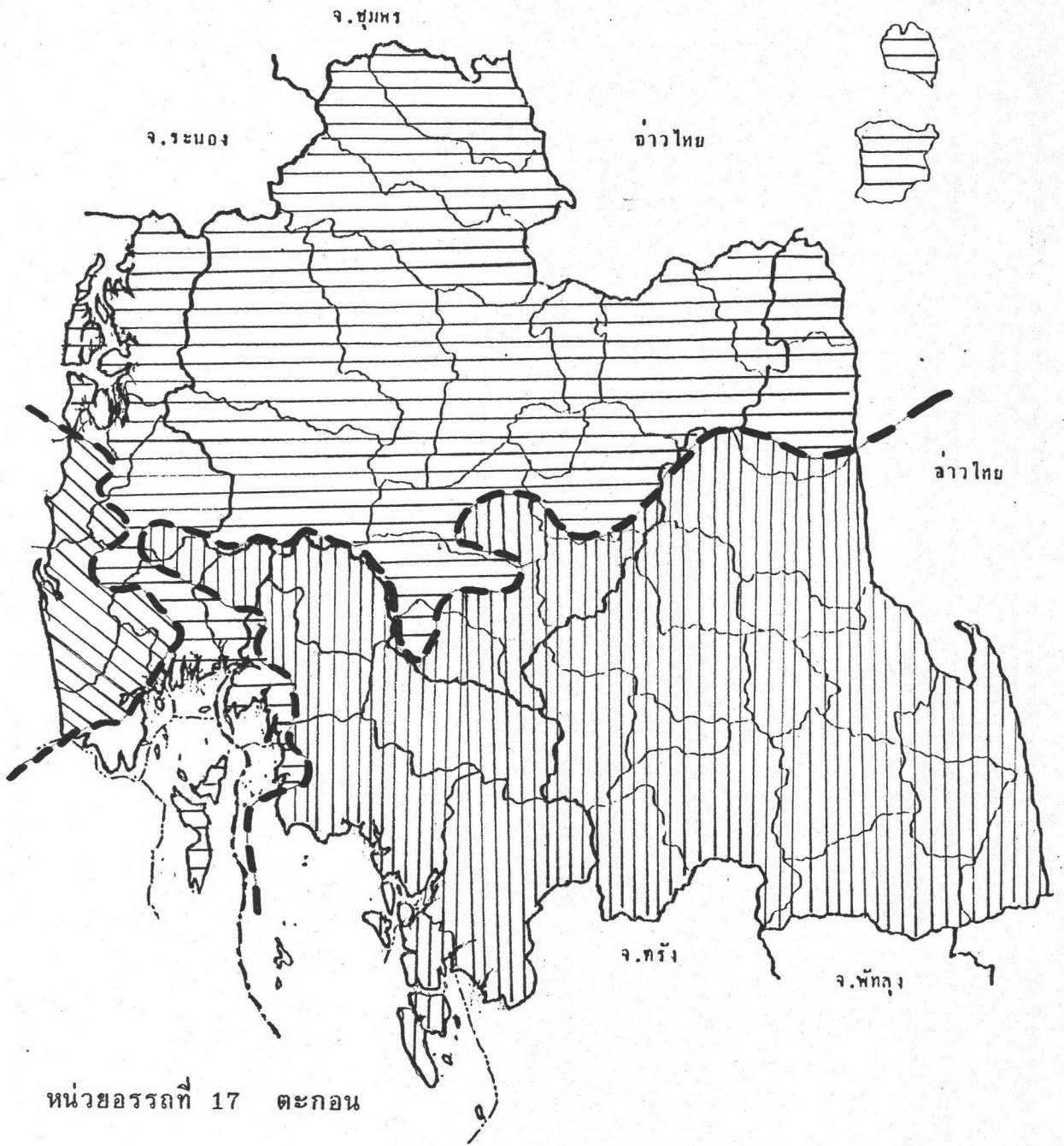

ต่อหรือ

ต่อใจ

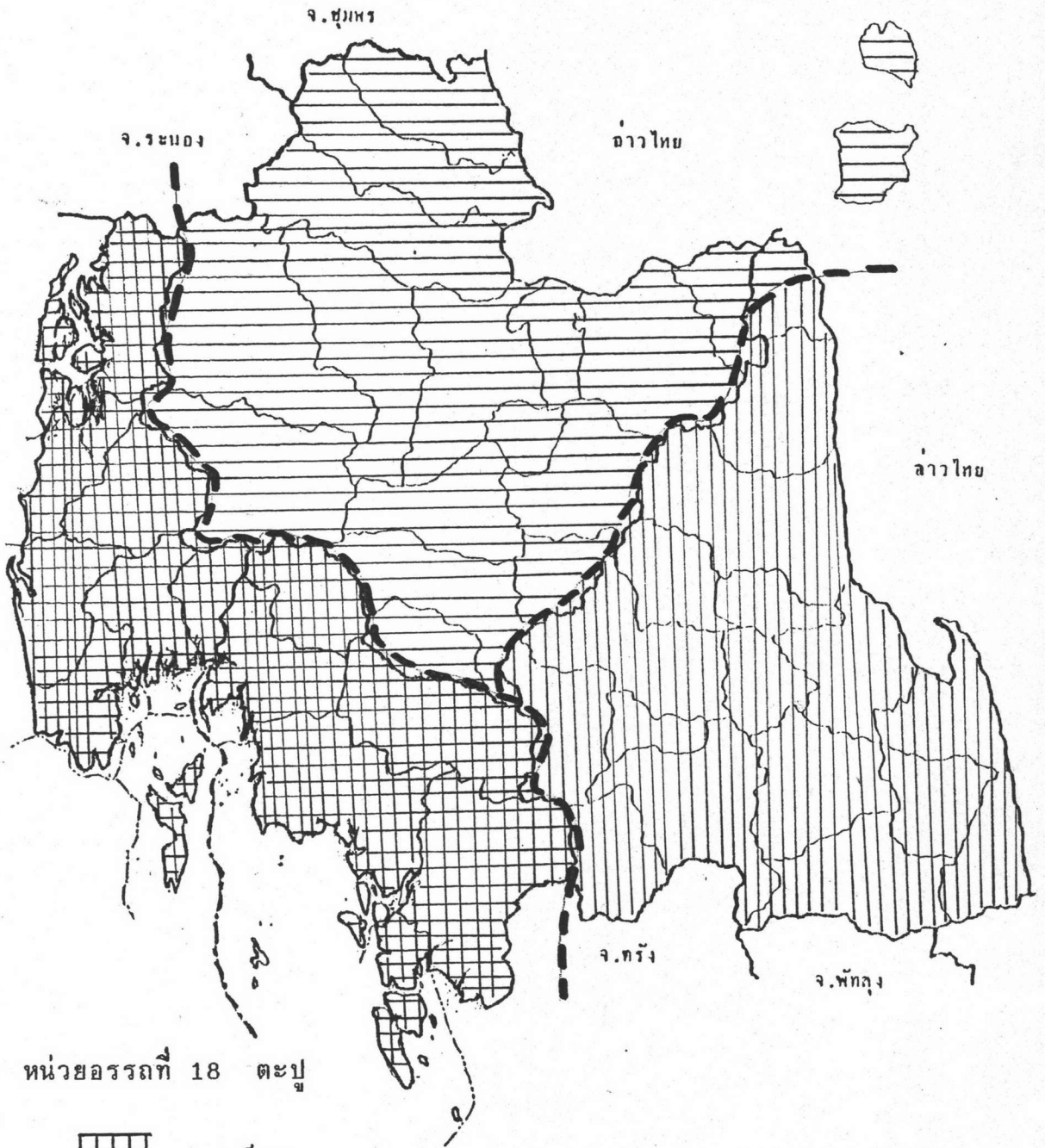
ภาพที่ 130 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่
สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 17 ตะกอน

- ชุ่มน
- หมวน
- หงอน

ภาพที่ 131 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 18 ตะปู

เหล็กโคน

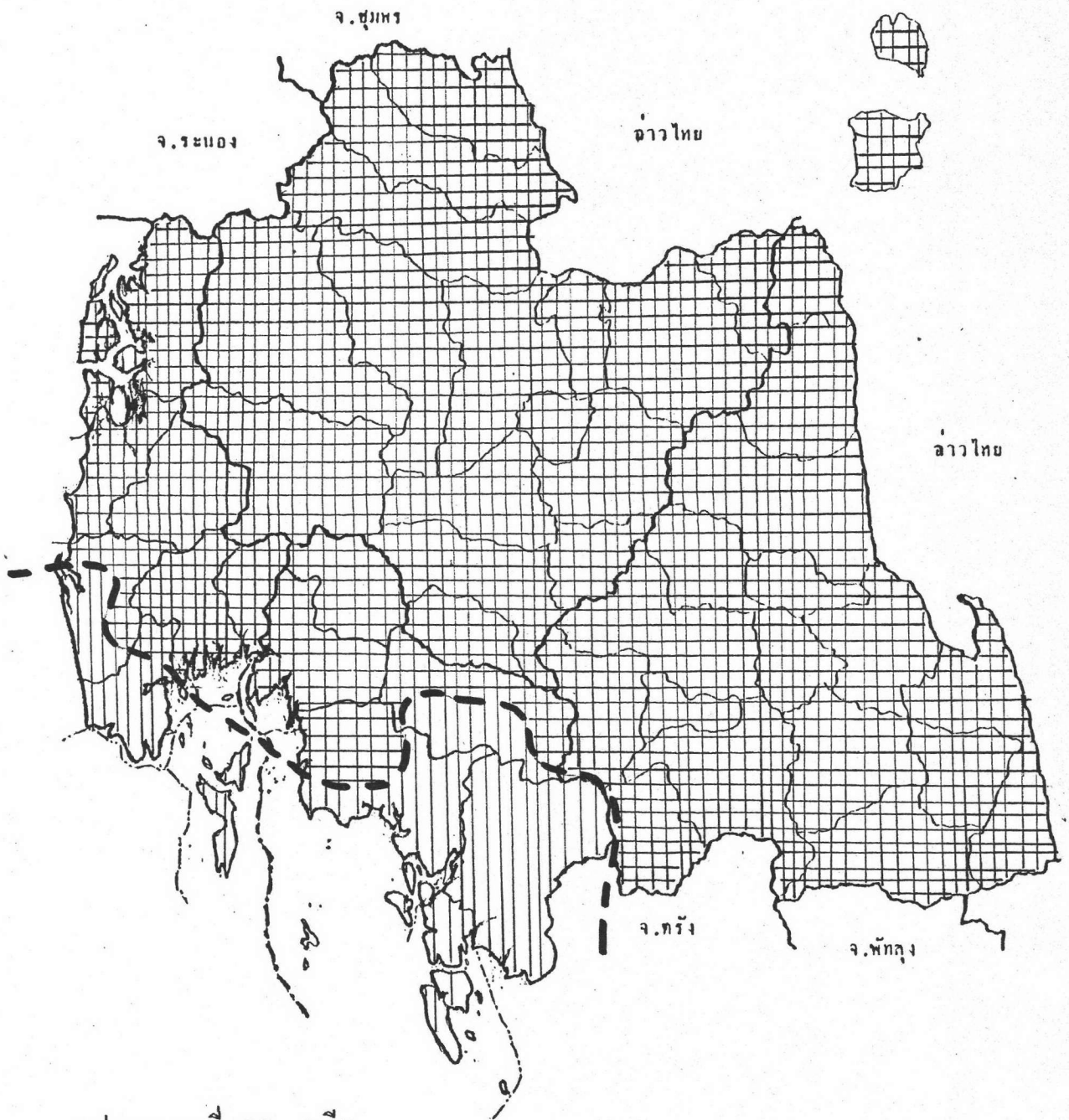

ตะปู

ก. เหล็ก ข. เหล็กโคน

ภาพที่ 132 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่
สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 19 ครีบ

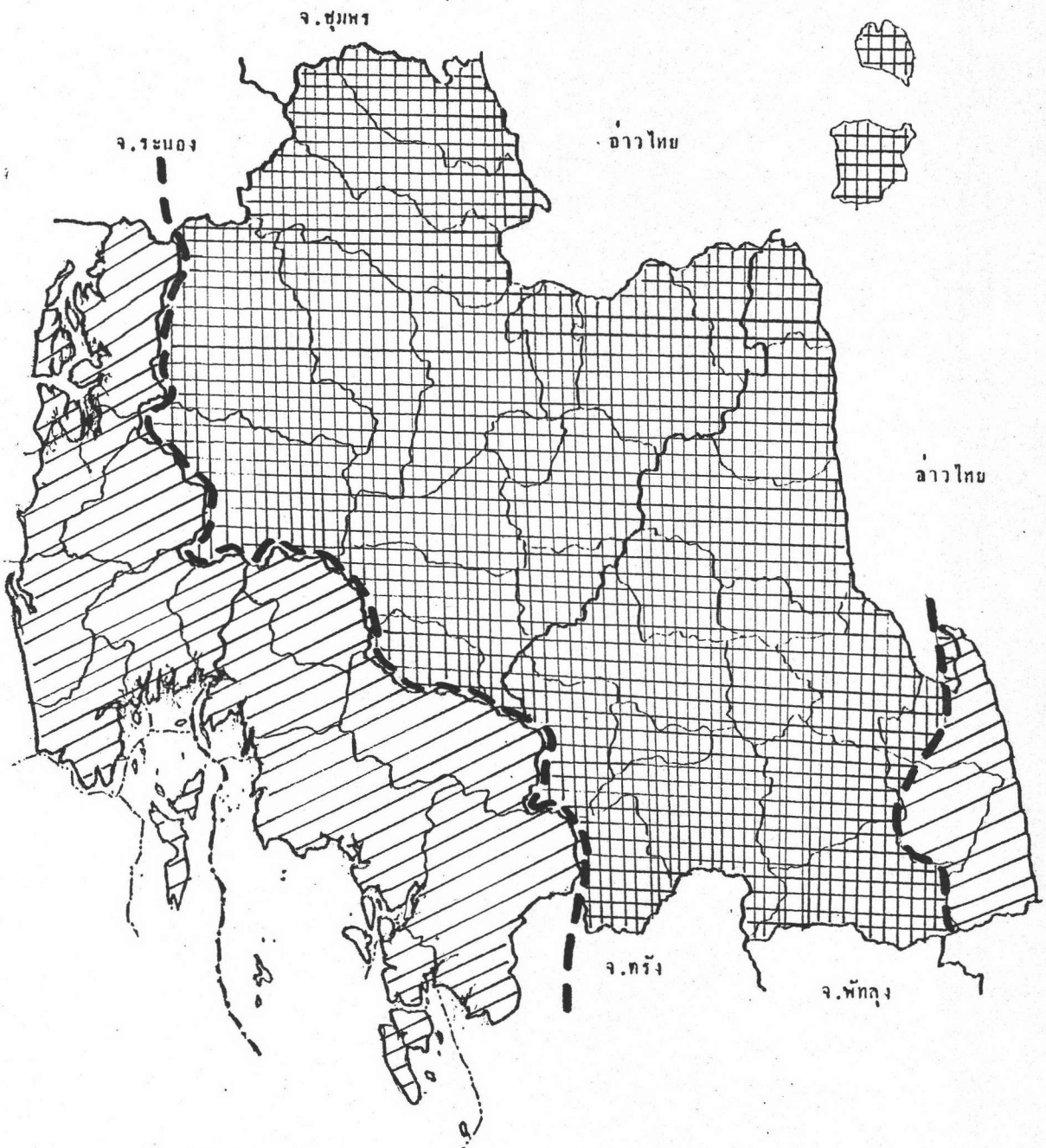

แล็ด

ก. โดง ข. ครีบ ค. แล็ด

ภาพที่ 133 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอัตราที่ 20 เส้นขนานหม้อ

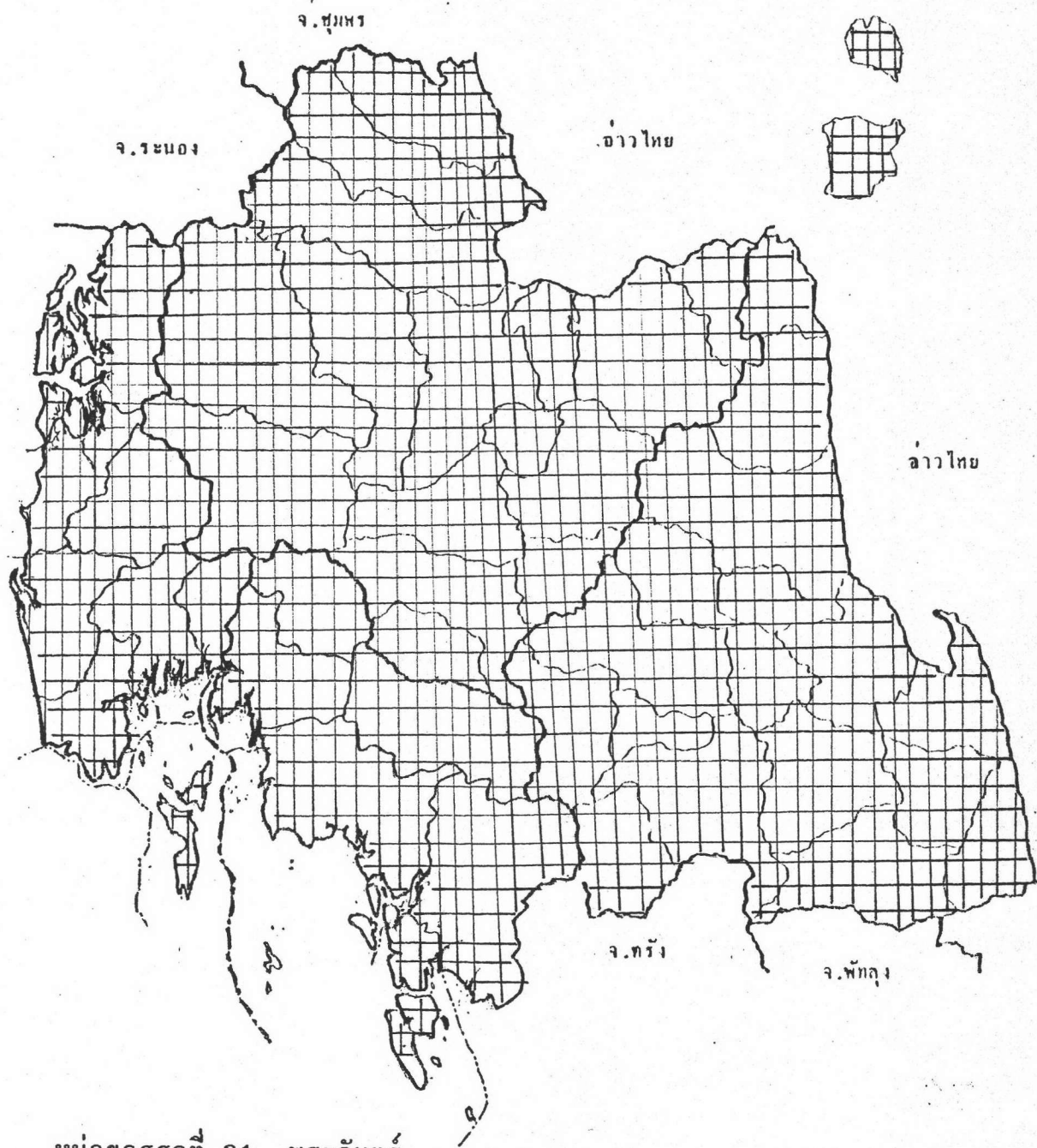

กันหม้อ

เตี๋ยหม้อ

ภาพที่ 134 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

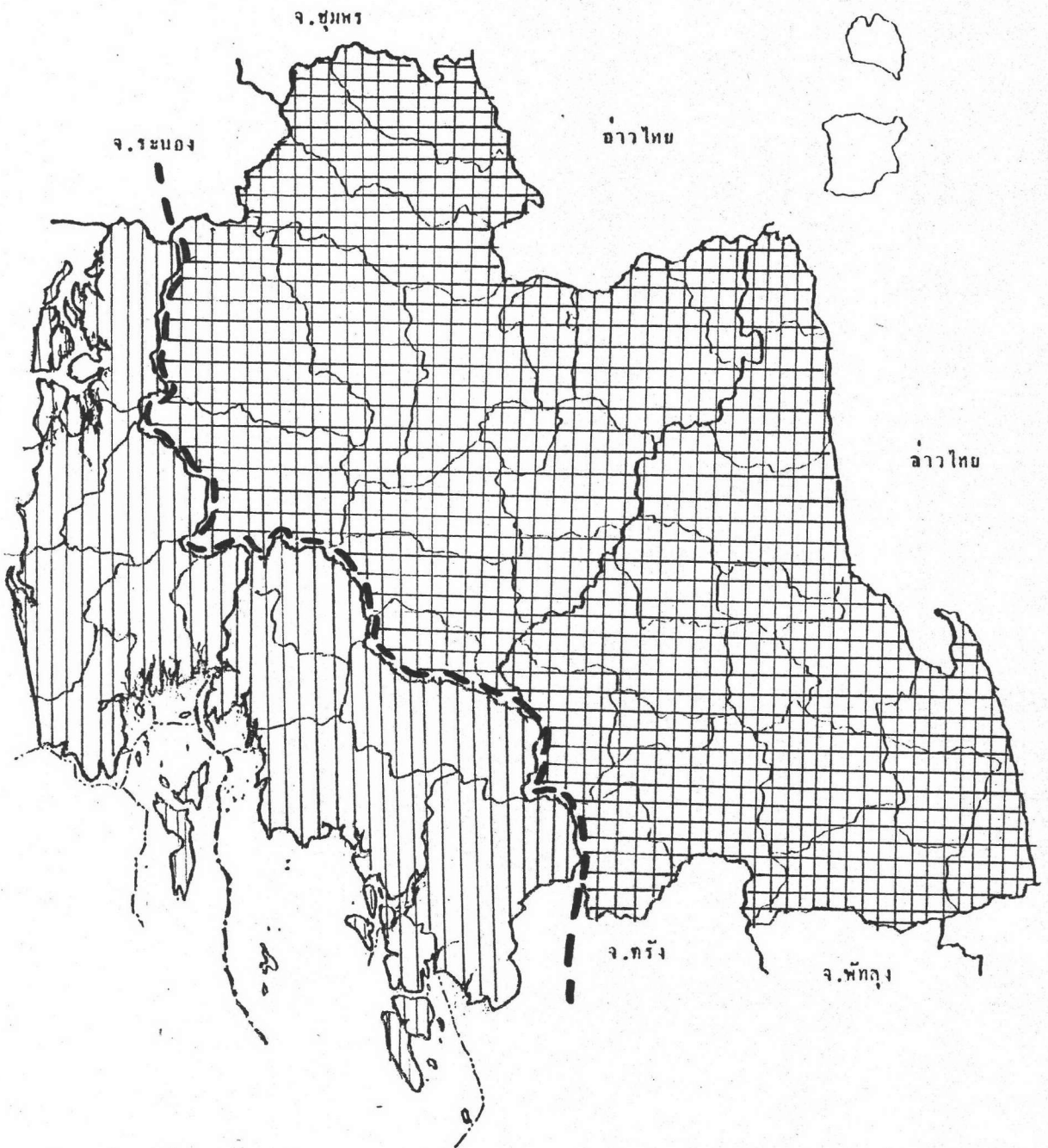

หน่วยอรรถที่ 21 พระจันทร์

ก. ดวงจันทร์ ข. พระเขน ค. พระจันทร์ ง. เดือน

ภาพที่ 135 แผนที่ชุดที่ 4 แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

หน่วยอรรถที่ 22 ตัด (ต้นไม้ใหญ่)

ค่อน

ก. โคน ข. สั้น ค. ตัด

5.2 ประเภทของแผนที่

เมื่อพิจารณาแผนที่ของทุกหน่วยอรรถที่ได้จากการนำผลงานวิจัยนี้มาเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยของดวงใจ เอช ผู้วิจัยพบว่าสามารถแบ่งแผนที่ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

5.2.1 ประเภทที่ 1 ประเภทที่ไม่มีเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 21 (ดูภาพที่ 134 หน้า 174)

5.2.2 ประเภทที่ 2 ประเภทที่มีเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญ แบ่งได้เป็น 3 ประเภทย่อย คือ

5.2.2.1 ประเภทที่แบ่งบริเวณที่ศึกษาออกเป็น 2 บริเวณ มี 13 หน่วยอรรถ ซึ่งสามารถจัดกลุ่มตามการแบ่งบริเวณได้เป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

ก. แบ่งพังงา-สุราษฎร์ธานี ออกจาก กระบี่-นครศรีธรรมราช มี 5 หน่วยอรรถ ได้แก่

หน่วยอรรถที่	ภาพที่	หน้า
4-6	117-119	157-159
16-17	129-130	169-170

หน่วยอรรถที่ 17 มีการแบ่งเป็นบริเวณย่อยในจังหวัดพังงาด้วย

ข. แบ่งสุราษฎร์ธานี ออกจาก พังงา-กระบี่-นครศรีธรรมราช มี 3 หน่วยอรรถ ได้แก่

หน่วยอรรถที่	ภาพที่	หน้า
8	121	161
11	124	164
14	127	167

ค. แบ่งนครศรีธรรมราช ออกจาก พังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี มี 2
หน่วยบรรณ ใต้แก่

หน่วยบรรณที่	ภาพที่	หน้า
9	122	162
10	123	163

ง. แบ่งกระบี่ ออกจาก พังงา-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช มี 1
หน่วยบรรณ ใต้แก่

หน่วยบรรณที่	ภาพที่	หน้า
19	132	172

จ. แบ่งพังงา-กระบี่ ออกจาก สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช มี 2
หน่วยบรรณ ใต้แก่

หน่วยบรรณที่	ภาพที่	หน้า
20	133	173
22	135	175

หน่วยบรรณที่ 20 มีการแบ่งเป็นบริเวณย่อยในจังหวัดนครศรีธรรมราช
ด้วย

5.2.2.2 ประเภทที่แบ่งบริเวณที่ศึกษาออกเป็น 3 บริเวณ มีทั้งสิ้น 7
หน่วยบรรณ ซึ่งสามารถจัดกลุ่มตามการแบ่งบริเวณได้ดังนี้

ก. แบ่งพังงา-กระบี่ ออกจากสุราษฎร์ธานี และออกจากรนครศรีธรรม-
ราช มี 5 หน่วยบรรณ ใต้แก่

หน่วยบรรณที่	ภาพที่	หน้า
1	114	154
3	116	156
7	120	160
15	128	168
18	131	171

หน่วยบรรณที่ 3 มีการแบ่ง เป็นบริเวณย่อยในจังหวัดนครศรีธรรมราช
ด้วย

ข. แบ่งพังงา-สุราษฎร์ธานีออกจากกระบี่และออกจากนครศรีธรรมราช
มี 2 หน่วยบรรณ ได้แก่

หน่วยบรรณที่	ภาพที่	หน้า
12	125	165
13	126	166

5.2.2.3 ประเภทที่แบ่งบริเวณที่ศึกษาออกเป็น 4 บริเวณ มี 1 หน่วย
บรรณ ได้แก่ หน่วยบรรณที่ 2 (ดูภาพที่ 115 หน้า 155) แบ่งทั้ง 4 จังหวัดออกจากกัน

5.3 การหาแนวแบ่งเขตภาษา

หลังจากที่ได้ทำแผนที่แสดง เส้นแบ่ง เขตศัพท์สำคัญที่ปรากฏในจังหวัดพังงา กระบี่
สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช และแบ่งประเภทของแผนที่จากการแบ่งบริเวณแล้ว
ผู้วิจัยพิจารณาแผนที่ของทุกหน่วยบรรณร่วมกัน และพบว่า มีเส้นแบ่ง เขตศัพท์สำคัญซ้อนกันอยู่
หลายเส้นในบางบริเวณ จึงสรุปหาแนวแบ่งเขตภาษาได้ 4 แนว ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.3.1 แนวแบ่งเขตภาษาที่มีการเกาะกลุ่มของ เส้นแบ่ง เขตศัพท์สำคัญ ที่ไม่พบ
ทั้งในงานวิจัยนี้และงานวิจัยของดวงใจ

ผู้วิจัยพบว่ามีเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญ 8 เส้น จาก 8 หน่วยอรรถ ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 1,2,3,7,15,18,20,22 ที่เกาะกลุ่มกันอยู่บริเวณเส้นแบ่งเขตจังหวัดระหว่าง พังงา-กระบี่ และสุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช แนวแบ่งเขตภาษานี้เป็นแนวแบ่งเขตที่พบใหม่หลังจากเปรียบเทียบกับงานวิจัยของดวงใจ (ดูภาพที่ 136 หน้า 180)

5.3.2 แนวแบ่งเขตภาษาที่มีการต่อกันของเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญที่ได้จากงานวิจัยนี้และงานวิจัยของดวงใจ

ผู้วิจัยพบว่ามีเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญ 7 เส้น จาก 7 หน่วยอรรถ ในงานวิจัยนี้ที่ต่อกับเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญในงานวิจัยของดวงใจ (ดวงใจใช้เส้นแบ่งเขตภาษา) ได้แก่ หน่วยอรรถที่ 4,5,6,12,13,16,17 ทำให้เกิดเป็นแนวแบ่งเขตภาษาที่แยกบริเวณพังงา-สุราษฎร์ธานี ออกจากกระบี่-นครศรีธรรมราช (ดูภาพที่ 137 หน้า 181)

5.3.3 แนวแบ่งเขตภาษาที่มีการเกาะกลุ่มของเส้นแบ่งเขตภาษาสำคัญในลักษณะอื่น

นอกจากแนวแบ่งเขตภาษา 2 แนวที่กล่าวไปแล้วนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญเกาะกลุ่มกันอีก 2 บริเวณ ได้แก่

ก. บริเวณแรกมีเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญ 3 เส้น จาก 3 หน่วยอรรถแบ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ออกจากพังงา-กระบี่-นครศรีธรรมราช (ดูภาพที่ 138 หน้า 182)

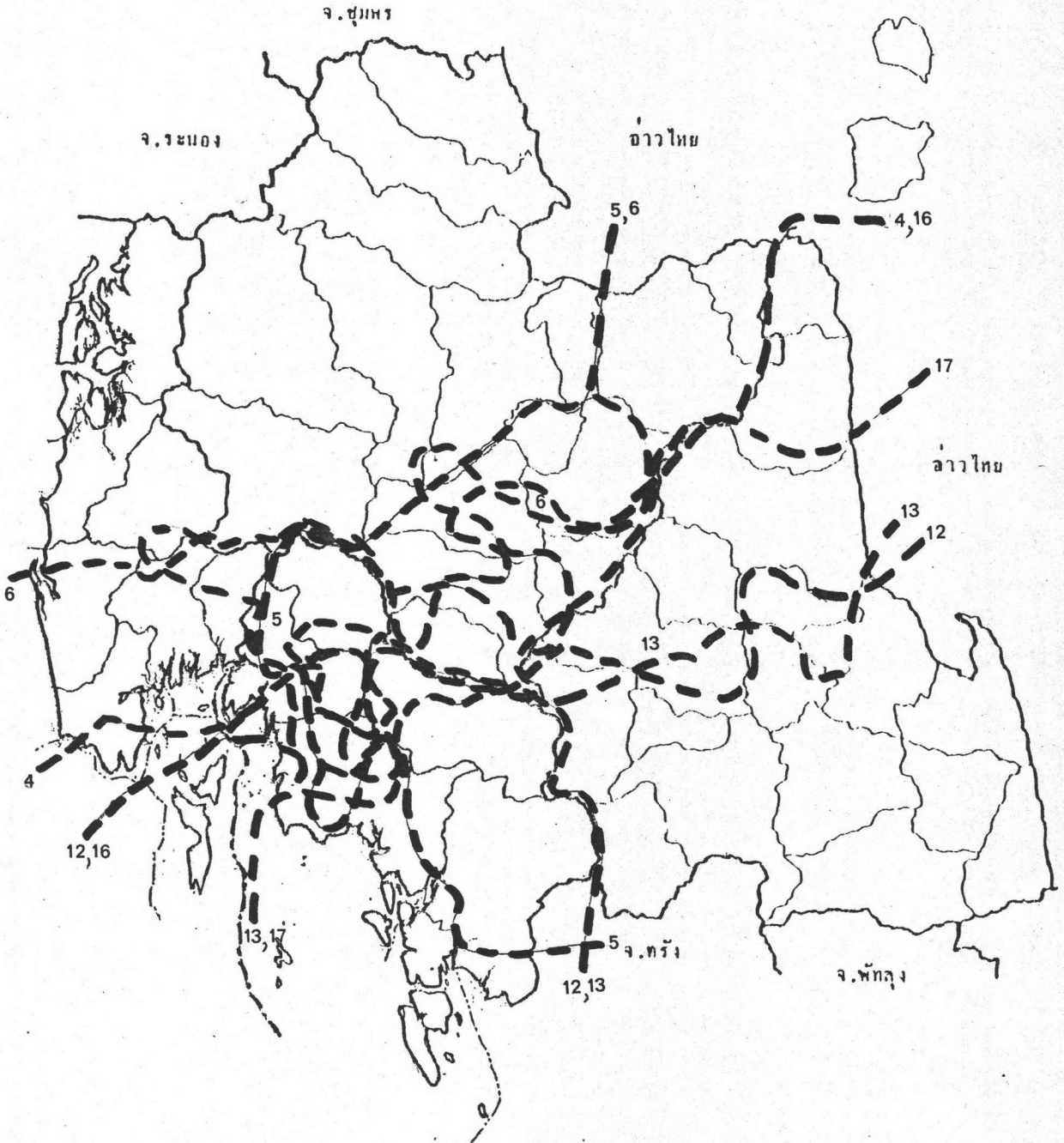
ข. บริเวณที่สองมีเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญ 2 เส้น จาก 2 หน่วยอรรถแบ่งจังหวัดนครศรีธรรมราช ออกจากพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี (ดูภาพที่ 139 หน้า 183)

จะเห็นว่าในบริเวณจังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช มีแนวแบ่งเขตภาษาสำคัญ 2 แนว คือ แนวแบ่งเขตภาษา 2 แนวแรก

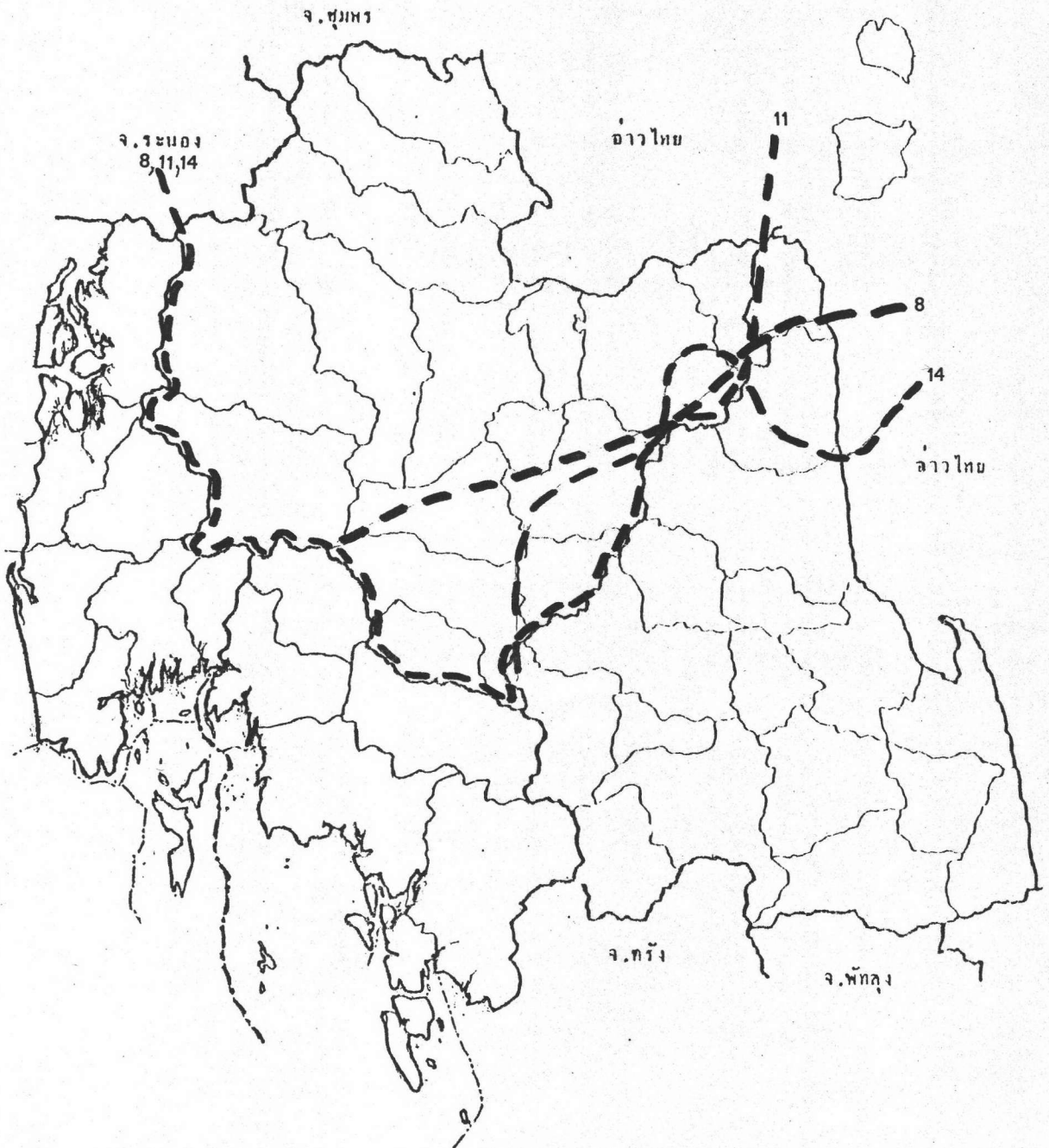
ภาพที่ 136 แผนที่ชุดที่ 5 แสดงแนวแบ่งเขตภาษานจังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช แนวที่ 1

ภาพที่ 137 แผนที่ชุดที่ 5 แสดงแนวแบ่งเขตภาษาในจังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช แนวที่ 2

ภาพที่ 138 แผนที่ชุดที่ 5 แสดงแนวแบ่งเขตภาษาในจังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช แนวที่ 3

ภาพที่ 139 แผนที่ชุดที่ 5 แสดงแนวแบ่งเขตภาษาในจังหวัดพังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช แนวที่ 4

